

TRESC:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

391	— nr 231 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1960 r. w sprawie zapewnienia odpowiednich warunków do przeprowadzenia spisu powszechnego 1960 r.	757
392	— Ministra Finansów z dnia 26 października 1960 r. w sprawie zasad i trybu włączania kwot uzyskanych z opłaty leśnej do planu finansowo-gospodarczego przedsiębiorstw lasów państwowych	757
393	— Ministra Finansów z dnia 12 listopada 1960 r. w sprawie zasad wprowadzenia do ksiąg przeniezionej wartości środków trwałych	758
394	— Ministra Finansów z dnia 12 listopada 1960 r. w sprawie przyceny wartości maszyn i urządzeń oraz budynków i budowli nie oddanych do eksploatacji	760

391

ZARZĄDZENIE Nr 231 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 listopada 1960 r.

w sprawie zapewnienia odpowiednich warunków do przeprowadzenia spisu powszechnego 1960 r.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 października 1960 r. w sprawie przeprowadzenia spisu powszechnego 1960 r. (Dz. U. Nr 45, poz. 271) oraz w związku z §§ 5 i 7 uchwały nr 92 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie przygotowań do przeprowadzenia spisu powszechnego 1960 r. (Monitor Polski Nr 33, poz. 163) zarządza się, co następuje:

§ 1. W miesiącu grudniu 1960 r. nie należy nakładać na prezydów rad narodowych żadnych dodatkowych zadań, które zwiększyłyby ich normalny zakres czynności.

§ 2. Urząd (przedsiębiorstwo gospodarki uspołecznionej, instytucja państwowa), na który został nałożony obowiązek świadczenia usług w trybie § 7 uchwały nr 92 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie przygotowań do przeprowadzenia spisu powszechnego 1960 r. (Monitor Polski

Nr 33, poz. 163), powinien niezwłocznie obowiązek ten spełnić i oddać do dyspozycji właściwego komisarza spisowego żadaną liczbę pracowników lub żądane środki transportowe.

§ 3. Z usług transportowych świadczonych na rzecz spisu przez urzędy, przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej i instytucje państwowe organy spisowe mogą korzystać nie dłużej niż do dnia 31 stycznia 1961 r.

§ 4. Komisarz spisowy powinien zwolnić urząd (przedsiębiorstwo, instytucję) od obowiązku świadczenia z chwilą, gdy świadczenie to przestało być niezbędne dla akcji spisowej na danym terenie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

392

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 października 1960 r.

w sprawie zasad i trybu włączania kwot uzyskanych z opłaty leśnej do planu finansowo-gospodarczego przedsiębiorstw lasów państwowych.

Na podstawie art. 20 ust. 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. o zagospodarowaniu lasów i nieużytków nie stanowiących własności Państwa oraz niektórych lasów i nieużytków państwowych (Dz. U. Nr 29, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wydziały finansowe prezydentów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie i miast wyłączonych z województw) przekazują właściwym miejscowo okręgowym zarządom lasów państwowych na specjalny rachunek bankowy tytułem wpływów uzyskanych z opłaty leśnej — sumę stanowiącą 90% globalnej kwoty wymiaru opłaty leśnej za dany rok z okręgu powiatu (miasta).

2. Przekazania należnej sumy opłaty leśnej (ust. 1) dokonuje się jednorazowo, najpóźniej w ciągu miesiąca po upływie terminu płatności pierwszej raty podatku gruntowego.

§ 2. 1. Dochody z opłaty leśnej przekazane okręgowym zarządom lasów państwowych mogą być przeznaczone tylko na cele, określone w art. 19 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. o zagospodarowaniu lasów i nieużytków nie stanowiących własności Państwa oraz niektórych lasów i nieużytków państwowych (Dz. U. Nr 29, poz. 166), zwanej dalej „ustawą”.

2. Nie wykorzystane dochody z opłaty leśnej przechodzą na następny rok gospodarczy.

§ 3. 1. Nadleśnictwa państwowe i zespoły nadleśnictw sporządzają na każdy rok plan dochodów z opłaty leśnej i wydatków na czynności określone w art. 19 ustawy.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1, sporządza się na rok gospodarczy (od 1 października do 30 września roku następnego) i zatwierdza go jednostka nadrzędna przed rozpoczęciem roku gospodarczego.

3. Wysokość wydatków objętych zatwierdzonymi planami nie może przekraczać wpływów z tytułu opłaty leśnej.

4. W razie poniesienia faktycznie wyższych wydatków przez nadleśnictwa państwowe i zespoły nadleśnictw od uzyskanych dochodów z opłaty leśnej — wynikająca stąd różnica obciąża wynik bilansowy nadleśnictwa państwowego i zespołu nadleśnictw.

§ 4. Okręgowe zarządy lasów państwowych przekazują środki z rachunku specjalnego określonego w § 1 na rachunki rozliczeniowe — nadleśnictwom państwowym i zespołom nadleśnictw na sfinansowanie zadań wynikających z art. 19 ustawy — w granicach rzeczywistych potrzeb do wysokości kwot w zatwierdzonych planach wydatków.

§ 5. Dochody z opłaty leśnej i wydatki związane z wy-

konywaniem zadań określonych w art. 19 ustawy wchodzą do planów finansowo-gospodarczych okręgowych zarządów lasów państwowych w części dotyczącej działalności pozaperacyjnej.

§ 6. Szczegółowe zasady prowadzenia ewidencji księgowej wpływów z opłaty leśnej i wydatków związanych z wykonywaniem zadań określonych w art. 19 ustawy oraz zasady i tryb opracowywania i zatwierdzania planów dochodów i wydatków ustali Minister Leśnictwa i Pizemysłu Drzewnego po uzgodnieniu z Ministrem Finansów.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

393

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 listopada 1960 r.

w sprawie zasad wprowadzenia do ksiąg przecenionej wartości środków trwałych.

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) oraz § 9 zarządzenia nr 81 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 maja 1960 r. w sprawie przeceny objętych powszechną inwentaryzacją środków trwałych z poziomu cen obowiązujących w dniu 1 stycznia 1956 r. na ceny obowiązujące w dniu 1 lipca 1960 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy jednostek działających w dniu 1 stycznia 1961 r., które w myśl uchwały nr 12 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych (Monitor Polski Nr 6, poz. 24) lub zarządzeń wydanych w związku z tą uchwałą były zobowiązane do przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji, tj.:

- 1) państwowych przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego, zobowiązanych do dokonywania odpisów amortyzacyjnych;
- 2) spółek, w których udział Państwa, przedsiębiorstw państwowych lub innych instytucji państwowych wynosi co najmniej 50% kapitału zakładowego,
- 3) jednostek spółdzielczych,
- 4) zjednoczeń i zarządów przedsiębiorstw państwowych,
- 5) gospodarstw pomocniczych, działających według zasad rozrachunku gospodarczego,
- 6) instytutów naukowo-badawczych oraz centralnych laboratoriów, jak również pozostałych jednostek i zakładów budżetowych, jeżeli przeprowadziły one powszechną inwentaryzację środków trwałych.

2. Zarządzenie stosuje się odpowiednio również do jednostek wymienionych w ust. 1, które nie przeprowadziły powszechnej inwentaryzacji z powodu nieposiadania w dniu 31 grudnia 1959 r. środków trwałych, lecz w których to jednostkach przychód środków trwałych nastąpił w okresie pomiędzy dniem 1 stycznia a 31 grudnia 1960 r.

3. Symbole i nazwy kont podane w niniejszym zarządzeniu wynikają z zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1959 r. w sprawie planów kont dla jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 66, poz. 341) oraz zarządzenia Ministra Finansów z dnia 10 marca 1956 r. w sprawie przepisów o rachunkowości budżetowej (Monitor Polski Nr 29, poz. 390).

§ 2. 1. Wartość przecenionych na ceny obowiązujące w dniu 1 lipca 1960 r. własnych środków trwałych wprowadza się do ksiąg pod datą 1 stycznia 1961 r., a w przedsiębiorstwach podlegających Ministerstwu Rolnictwa, w których występuje rok gospodarczy — pod datą 1 lipca 1961 r. Przecenie podlega zgodnie z instrukcjami Głównego Urzędu Statystycznego wartość początkowa (odtworzenia) środków trwałych zaklasyfikowanych do grup 1—7 klasyfikacji rodzajowej, tj. budynków, budowli, kotłów i maszyn energetycznych, maszyn, urządzeń i aparatów ogólnego zastosowania, maszyn, urządzeń i aparatów specjalnych branżowych, urządzeń technicznych oraz środków transportowych oraz wartość umorzenia tej części wymienionych środków trwałych, dla których w toku powszechnej inwentaryzacji ustalono stopień zużycia (tj. pochodzących sprzed 31 grudnia 1959 r.). Wartość umorzenia, o której mowa, powinna być obliczona od wartości środków trwałych po ich przecenie na ceny obowiązujące w dniu 1 lipca 1960 r. biorąc pod uwagę stopień (procent) zużycia ustalony w wyniku powszechnej inwentaryzacji na dzień 31 grudnia 1959 r. Przecena obejmuje się stan środków trwałych na dzień 1 stycznia 1961 r., ustalony i zweryfikowany na koniec poprzedniego roku sprawozdawczego zgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie podstawowych zasad prowadzenia księgowości, inwentaryzacji, sporządzania sprawozdań finansowych oraz przechowywania dowodów księgowych przez jednostki gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 102, poz. 546).

2. Jednostki wymienione w § 1 ust. 1 pkt 1—5 wprowadzą do ksiąg wartości przecenionych środków trwałych, o których mowa w ust. 1, w następujący sposób:

- 1) dotychczasową wartością początkową środków trwałych uznaje się konto 00 „Środki trwałe”, a obciąża się konto 85 „Fundusze zasadnicze”,
- 2) dotychczasową wartością umorzeń środków trwałych obciąża się konto 01 „Umorzenie środków trwałych”, a uznaje się konto 85 „Fundusze zasadnicze”,
- 3) wartością środków trwałych ustaloną według cen obowiązujących w dniu 1 lipca 1960 r. obciąża się konto 00 „Środki trwałe”, a uznaje się konto 85 „Fundusze zasadnicze”,
- 4) wartością umorzenia tej części środków trwałych, dla których ustalono stopień zużycia, uznaje się konto 01 „Umorzenie środków trwałych”, a obciąża się konto 85 „Fundusze zasadnicze”.